

[Socialministeren.]

om børneforsorgens administration ikke vil kunne ventes at afslutte sit arbejde i den nærmeste fremtid, har regeringen fundet det rettest at lade revisionen af forsorgslovens afsnit om offentlig støtte til institutioner for børneforsorg udskyde til folketingsåret 1957—58. Til dette tidspunkt vil det være muligt foruden forslag til revision af den midlertidige lov af 11. juni 1954 om adgang til domstolsprøvelse at fremsætte forslag om de øvrige ændringer i børneværnsafsnittet, som måtte findes nødvendige efter afslutning af administrationsudvalgets arbejde.

Med disse bemærkninger skal jeg også anbefale dette lovforslag til det høje tings velvillige behandling.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Indenrigsministeren (Carl Petersen): Her ved tillader jeg mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring i lov om økonomisk udligning m. v. mellem Københavns kommune og Frederiksberg og Gentofte kommuner.

Som bekendt blev der ved lov nr. 48 af 14. februar 1951 gennemført forskellige ændringer i den siden 1937 bestående udligningsordning mellem de 3 store hovedstadskommuner. Endvidere blev der i 1953 på et enkelt punkt gennemført en yderligere ændring af praksis med hensyn til beregningen af de udligningstilsvare, som Frederiksberg og Gentofte kommuner — efter lovens iøvrigt ret komplicerede beregningsmåde — skal svare til Københavns kommune.

Med disse ændringer blev udligningsloven forlænget ved lov nr. 297 af 17. november 1953, idet det dog samtidig blev bestemt, at forslag til lovens revision skulle fremsættes i folketingsåret 1955—56, og at en særlig voldgiftsret, hvori de tre kommuner var repræsenteret, inden den 1. december 1955 skulle afgive en udtalelse til indenrigsministeren om, hvorvidt og da i hvilke henseender ændringer i loven måtte være ønskelige under hensyn til de 3 kommuners indbyrdes stilling på det tidspunkt, udtalelsen blev afgivet.

Den 30. november 1955 har voldgifts-

retten afgivet en enstemmig betænkning vedrørende lovens revision. Voldgiftsrettens udtalelse konkluderer i et lovforslag, der er enslydende med det lovforslag, som jeg hermed har den ære at fremsætte for det høje ting.

I sin betænkning kommer voldgiftsretten til det resultat, at der ikke bør fremsættes forslag om en dyberegående revision af den gældende udligningsordning nu, da en reform af vort skattesystem og af byrdefordelingen mellem stat og kommuner og mellem kommunerne indbyrdes er på dagsordenen, idet sådanne reformer ikke vil kunne undgå at få indflydelse på spørgsmålet om, hvorledes udligningen mellem de 3 hovedstadskommuner bør gennemføres.

Retten har dog ment, at det er naturligt at foretage ændringer på enkelte specielle punkter, hvorom jeg henviser til lovforslaget og til voldgiftsrettens betænkning, der er aftrykt som bilag til forslaget.

Med hensyn til virkningerne af de foreslåede ændringer skal jeg nævne, at foretagne beregninger viser, at dersom det foreliggende forslag havde været gældende for regnskabsårene 1953—54 og 1954—55, ville Frederiksbergs udligningstilsvare være blevet forøget med henholdsvis ca. 0,4 mill. kr. til ca. 7,3 mill. kr. og knap 0,6 mill. kr. til ca. 8,3 mill. kr. Gentoftes udligningstilsvare ville for begge de nævnte år være blevet forøget med omkring 1,5 mill. kr. til henholdsvis ca. 13 mill. kr. og ca. 13,7 mill. kr. København ville altså i 1953—54 fra de to kommuner have fået ialt ca. 1,9 mill. kr. mere og i 1954—55 ialt ca. 2,1 mill. kr. mere end efter de gældende regler.

De for de to år faktisk betalte udligningstilsvare er beregnet på grundlag af den af København i disse år faktisk anvendte grundskyldpromille på 7,5. Da forhøjelsen af den københavnske grundskyldpromille til 11 fra 1. april 1955 imidlertid ville medføre en væsentlig nedgang i udligningstilsvarene på det hidtil gældende lovgrundlag, er der foretaget en beregning af virkningerne af forslaget under forudsætning af, at den faktisk anvendte grundskyldpromille i 1953—54 og i 1954—55 havde været 11,0.

Under denne forudsætning betyder forslaget en forøgelse af Frederiksbergs tilsvare med henholdsvis ca. 1,2 mill. kr. og ca. 1,5